

THƯA BẠN: Tôi xin hỏi bạn một câu quan-trọng hơn hết ở đời. Bạn vui-mừng hoặc đau-đớn **suốt cõi đời đời**, là tùy thuộc câu hỏi này. Đây, câu hỏi ấy: Bạn đã được **cứu-rỗi** chưa? Không phải: Bạn là thuộc viên Hội-thánh nào? Mà là: **Bạn đã được cứu rỗi chưa?** Không phải bạn nhân-hiền chừng nào? Mà là: **Bạn đã được cứu-rỗi chưa?** Nếu không được cứu-rỗi, chẳng ai được hưởng các ơn-phước của Đức Chúa Trời, hoặc lên Thiên-đàng. Trong sách Tin-lành Giảng, chương 3, câu 7, Đức Chúa Jê-sus phán với Ni-cô-đem rằng: « **CÁC NGƯỜI PHẢI SANH LẠI** ». Trong Kinh-thánh, là Lời Ngài, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta kế-hoạch **duy-nhất** để được cứu-rỗi. Kế-hoạch ấy rất đơn-giản; bạn có thể được cứu-rỗi **hôm nay**.

Thưa bạn, trước hết, bạn phải nhận biết **minh là tội-nhân**.

Sư-đồ Phao-lô nói: « Chẳng có một người công-bình (tức là: vô-tội) nào hết, *đâu một người cũng không* » (thơ Rô-ma, chương 3, câu 10).

Lại rằng: « Chẳng có phân-biệt chi hết, vì **mọi người** đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh-hiền của Đức Chúa Trời » (thơ Rô-ma, chương 3, câu 23).

Nếu bạn chưa nhận biết minh là **tội-**

nhân, thì **chẳng có cơ-vận gì** được cứu-rỗi.

Vì cơ bạn là tội-nhân, nên bị **lên án phải chết**.

« Vì tiền công của tội-lỗi là sự chết » (thơ Rô-ma, chương 6, câu 23).

« Tội ác... sanh ra sự chết » (thơ Gia-cơ, chương 1, câu 15).

Chết nghĩa là bị phân-cách với Đức Chúa Trời, và phải ở **hỏa-ngục đời đời**, Khủng-khiếp thay! Phải, thưa bạn, nhưng thật có như vậy. Tuy-nhiên, Đức Chúa Trời yêu-thương bạn đến nỗi **đã ban con một của Ngài**, là Đức Chúa Jê-sus-Christ. để **thay thế** bạn, tức là gánh vác tội-lỗi của bạn và chết thế cho bạn.

Đức Chúa Trời đã làm cho **ĐÁNG** (Đức Chúa Jê-sus) vốn chẳng biết tội-lỗi trở nên **tội-lỗi vì chúng ta**, hầu cho chúng ta nhờ **Đáng đó** mà trở nên sự công-bình của Đức Chúa Trời » (thơ Cô-rinh-tô thứ 2, chương 5, câu 21).

« Ngài (Đức Chúa Jê-sus) gánh tội-lỗi **chúng ta** trong thân-thể Ngài trên cây gổ, hầu cho chúng ta, là kẻ chết vì tội-lỗi, được sống cho sự công-bình; lại như những lần đòn của Ngài mà **anh em được lành bệnh** » (thơ Phi-e-rơ thứ 1, chương 2, câu 23).

Đức Chúa Jêsus phải chịu chết. Ngài phải đổ HUYẾT ra.

« Vì **sinh-mạng** của xác-thịt ở **trong huyết** » (sách Lê-vi Ký, chương 17, câu 11).

« Không đổ **huyết**, thì không có sự tha-thứ » (thơ Hê-bơ-rơ, chương 9, câu 22).

Vả, chúng ta không hiểu tội-lỗi mình chất trên Đức Chúa Jêsus thế nào, song Đức Chúa Trời phán trong **lời Ngài**, tức là Kinh-thánh, rằng thật có như thế. Vậy, thưa bạn, **tội-lỗi của bạn** đã chất trên **Đức Chúa Jêsus** và Ngài chết thay cho **bạn**. Quả thật như thế. Đức Chúa Trời không thể nói dối.

Người cai ngục ở thành Phi-líp hỏi Phao-lô và Sê-la rằng: « **TÔI PHẢI LÀM** chi cho được **CỨU-RỒI?** »

Hai người trả lời rằng: « **Hãy tin** Đức Chúa Jêsus, thì **ngươi** và cả nhà đều **sẽ được cứu-rỗi** » (cách Công-vụ các Sứ-đồ, chương 16, câu 31).

Chỉ hãy tin Ngài là Đấng đã gánh **tội-lỗi của bạn**, đã chết thế cho bạn, đã bị chôn, rồi sống lại để cho **bạn được xưng công-bình** (hoặc: được kể là vô-tội). Chính lúc này, hãy kêu cầu Danh Ngài.

« Vì Ai kêu cầu Danh Chúa thì **sẽ được cứu** » (thơ Rô-ma, chương 10, câu 13).

Lời cầu-nguyện đầu-tiên mà **TÔI-**

NHÂN phải dâng lên đã chép trong sách Tin-lành Lu-ca, chương 18, câu 13—
«Lạy Đức Chúa Trời, xin thương-xót lấy tôi, vì tôi là kẻ có tội» Chính lúc này, bạn là tội-nhân, và chắc bạn lấy thể làm buồn lắm. Vậy, ngay **bây giờ**, bất-cứ bạn đang ở đâu, hãy hướng tấm lòng về Đức Chúa Trời mà cầu-nguyện. Không cần phải cầu-nguyện dài dòng và lớn tiếng, vì Đức Chúa Trời **luôn luôn lo nghĩ việc cứu-rỗi bạn**. Bạn chỉ cần nói: «Ôi, lạy Đức Chúa Trời, tôi là tội-nhân và tôi hối-tiếc lắm. Xin Ngài **thương-xót** tôi, và **cứu** tôi nhân Danh Đức Chúa Jê-sus». Ngay lúc này, hãy tin **Ngài y theo lời Ngài đã phán**.

«Vì **ai** (kể cả bạn) kêu-cầu Danh Chúa, thì **sẽ được cứu**» (thơ Rô-ma, chương 10, câu 13). Không phải là có lẽ, hoặc có thể, nhưng là (theo bản Kinh-thánh Anh-ngữ) **chắc chắn được cứu-rỗi**.

Hãy tin y như Đức Chúa Trời **đã phán**. Khi bạn đã làm theo những gì Ngài **đòi hỏi**, hãy **nài xin cho được ơn cứu-rỗi bởi đức-tin**, y theo lời Ngài **phán**. **Hãy tin**, thì **bạn sẽ được cứu-rỗi**. Không Hội-thánh nào, hiệp-hội nào, hoặc công-việc nhân-dức nào **có thể cứu-rỗi bạn**, ngoài ra **Đức Chúa Jê-sus**.

Kế-hoạch cứu-rỗi đơn-giản là: **Bạn là**

tội nhân. Vì là tội-nhân, bạn sẽ phải chết. Nếu không muốn chết, bạn hãy tin Đức Chúa Jêsus-Christ, là **Đấng thay thế bạn,** đã chết **thay cho bạn,** bị chôn và sống lại. Chỉ hãy kêu cầu **Đức Chúa Trời,** hãy **nhận biết** mình là tội-nhân, xin Ngài thương-xót và cứu mình **nhân Danh Đức Chúa Jêsus.** Doạn, hãy **tin như Ngài đã phán,** và **bởi đức-tin,** hãy **đòi cho được ơn cứu-rỗi.** Bạn nói: « Chắc đó không phải là tất cả mọi điều cần-thiết để được cứu-rỗi ». Vâng, tuyệt-đối chỉ có chừng đó. Cảm-tạ Đức Chúa Trời, nhiều người đến theo Đấng Christ vì tiếp-nhận kế-hoạch cứu-rỗi đơn-giản này. **Nó hợp với Kinh-thánh. Nó là kế-hoạch của Đức Chúa Trời.** Thưa bạn, hãy tin kế-hoạch ấy và **LÀM THEO KẾ-HOẠCH ẤY.**

Chính hôm nay, chính giờ này là lúc thuận-tiện.

« Kia, **hiện nay** là thì thuận-tiện; kia **hiện nay** là ngày cứu-rỗi! » (thơ Cô-rinh-tô thứ 2, chương 6, câu 2).

« Chớ khoe-khoang về ngày mai; vì con chẳng biết ngày mai sẽ sanh ra điều gì » (sách Châm-ngôn, chương 27, câu 1).

Nếu bạn chưa nhận-định rõ-ràng mọi điều trên đây, xin **hãy đọc đi đọc lại** cho đến khi hiểu. Chớ để tờ truyền-đơn này xuống nếu chưa hiểu. **Linh-hồn bạn** quý-giá hơn cả thế-gian.

« Người nào nếu được cả thiên-hạ mà mất **linh-hồn** mình, thì có ích gì? Hay là có người nào lấy chi mà đổi **linh-hồn** mình lại? » (sách Tin-lành Mác, chương 8, câu 36-37).

Hãy biết chắc mình đã được cứu-rỗi. Bạn cần ơn cứu-rỗi hơn mọi sự khác. Nếu bạn mất linh-hồn, ắt không được vào thiên-đàng, và còn mất hết mọi sự. Nguyện Đức Chúa Trời giúp bạn được cứu-rỗi hôm nay!

Ngài sẽ cứu-rỗi bạn, và cũng sẽ gìn-giữ bạn.

« Nhưng sự cảm-dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành-tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cảm-dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cảm-dỗ, Ngài cũng mở đàng cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được » (thơ Cô-rinh-tô thứ 1, chương 10, câu 13).

Chớ tin-cậy cảm-giác của mình, vì cảm-giác hay thay đổi. **Hãy đứng vững trên các lời hứa của Đức Chúa Trời.** Các lời hứa của Ngài không hề thay-đổi.

Sau khi được cứu-rỗi, có ba điều phải thực-hành hàng ngày để lớn lên về phần thiêng-liêng:

Cầu-nguyện, tức là bạn hầu chuyện Đức Chúa Trời. **Đọc Kinh-thánh**, tức là Đức Chúa Trời nói chuyện với bạn. **Làm chứng**, tức là bạn vì Đức Chúa Trời mà lên tiếng.

« Ai xưng Ta (Đức Chúa Jê-sus) ra trước mặt thiên-hạ, thì Ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha Ta ở trên trời » (sách Tin-lành Ma-thi-ơ, chương 10, câu 32).